

# ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ Տ. Տ. ՎԱԶԳԵՆ Ա. Ի

## ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴԵԱՆ ՔԱՐՈԶԸ

### Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐԷՆ

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. Ամէն:

Սիրելի հաւասացեալ զաւակներ մեր,

Անցնում են տարիներ, դարեր, սերունդներ մահախուճապ յաջորդում են իրար, մարդկային կեանքը մեծապէս ալեկոծ, յարաւարժ թաւալում է ժամանակի հոսանքով, դէպքեր յարափոփոխ տղանցում են պատմութեան հորիզոնի վրայ, մարդու որոնող ու սեղծարար միտքը անվերջ թոյլիք է առնում դէպի կատարները խիզախ իրագործումների, ու այդ ամէնի վերեւ տիրաբար շողում է յոյսը Քրիստոսի, որպէս յանձնակալան ճառագայթում՝ սիրոյ, արդարութեան եւ խաղաղութեան ոգու, հոգեւոր իմաստ ու բարոյական նպատակ հաղորդելով մարդու կեանքին եւ պատմութեանը:

Մեզ՝ քրիստոնեաներիս համար, Աստուծոյ Որդին ոչ միայն կատարումն է օրինաց եւ մարգարէից, այլ նաեւ գրաւականը մարդկանց միջեւ համեմատութեան եւ բարի կամեցողութեան, մարդկային կեանքի ներդաշնակ, արդար ու խաղաղ գոյավիճակի:

Ահա թէ ինչու ամէն տարի, երբ աւետում է մեզ բոլորիս, աշխարհին համայն, ծնունդը Աստուածո-ղու, մենք յուսացեալ սրտերով մի անգամ եւս յիշում ենք այս նշանաւոր օրերը ուժգին կերպով եւ ցնծութեամբ դիմաւորում մեծ աւետիւրը փրկարար ու խաղաղարար՝ «Փառք ի բարձունս Աստուծոյ եւ յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հանութիւն»:

Ամէն Սուրբ Ծննդեան աւետիս հոգեկան վերածնունդ է ամէն մի հաւասացեալի համար, երբ նա դիմաւորում է այն հոգեպէս վերանորոգուելու տենչանքով, թօքափած իր մարդկային տկարութիւններն ու անկատարութիւնները:

Ամէն Սուրբ Ծննդեան աւետիս մի հզօր վահան է եւ զենք յաղթութեան ընդդէմ չարիքի ու մեղքի:

Ամէն Սուրբ Ծննդեան աւետիս գրաւական է գալիք Յարութեան, մահուան խափանումով:

Արդ, սիրելի հաւասարու ժողովուրդ, որ ի Հայաստան եւ որ ի սփիւռս աշխարհի, աղօթով ու երգով հոգեւոր բաց արէ՛ք զոները ձեր սրտերի եւ փաղցրութեամբ ընդունեցէ՛ք մեծ աւետիսը Քրիստոսի հրաշք ծննդեան:

Քրիստոսի Սուրբ Ծննդեան աւետիսը պէ՛տք է մեզ գտնի անպատրաստ վիճակում: Պարտնք, այո՛, պատրաստ լինել, իմաստուն կոյտերի նման յոյսի վառ նրագնիւրով, հաւելարարը կատարելու մեր անցեալ կեանքի տարբերների՝ մեր ընտանեկան կեանքում, մեր համայնական ազգային կեանքում, մեր աշխատանքի վայրում: Անուտ տնկելով յարմար կտաւաններ մեր ձեռաց գործերը, մեր հայեացքը ուղղած դէպի մեր հոգու խորքերը՝ դառնալով մենք մեր անաչառ դասաւորը, որպէսզի կարող լինենք ցուելու մեր գիտակցութեան

մէջ կուտակուած անսուգութիւնները եւ եփոքութիւնները, որպէսզի կարող լինենք ձեռքազատելու մեր քերութիւններից եւ վասառողջ մղումներից, որպէսզի կարող լինենք տարանջատել մեր կեանքում՝ էականը երկրորդականից, մնալունը անցողականից, որպէսզի կարող լինենք մեր առօրեայ ալի ու խաբուսիկ խնդրումներից դուրս լոյս աշխարհ բերել, վեր հանել կեանքի մեծ նշանաւորութիւնները, ազնիւ իսկայնները, մարդուն մարդկային դարձնող իսկայնները մարդկութեան: Զի՛ «Քրիստոս պատգամում է մեզ ամէնքիս» «Արդ եղեւո՛ւք դուք կատարեալ որպէս Հայրն ձեր երկրաւոր կատարեալ է» (Մատթ. Ե 48), այնքան կատարեալ, որ «լուսաւորեցիք լոյս ձեր առաջի մարդկան, որպէսզի տեսնեն զգործս ձեր բարիս» (Մատթ. Ե. 16):

Սիրելի հաւատացեալներ, տեսարանական այս պատգամների լոյսի ներքեւ հառուելարդար կատարեցէ՛ք ձեր անցեալի կեանքի եւ թիթեւացած խղճով դիմաւորեցէ՛ք աւետար Սուրբ Ծննդեան որպէս վերածնունդ էակներ, որպէս «լուսոյ որդիներ», միշտ պատրաստ լուսաւորելու բարի ու արդար գործերի կենսագործման ձեր նոր կեանքի նախապարհին, ձեր անհատական թէ՛ ձեր ընկերային կեանքում:

Մեր Մայր Եկեղեցու ու ազգի զաւակների համար, բարի ու արդար գործ է հաշւ մեր նուիրական աղօթքը՝ վասն խաղաղութեան 1915 թուի մեծ եղեռնին զոհուած հոգիների, համազգային Եղեռն, որի եօթանասուումեակը մասնաւոր հանդիսատէութեամբ պիտի ոգեկոչուի այս տարի Ապրիլ 24ին, թէ՛ Մայր Հայրենիքում եւ թէ՛ ամբողջ հայ սփիւռքի տարածքի վրայ, համահայկական միասնութեամբ:

Մեր հաճախակի սուրբ յիշատակի ոգեկոչումը՝ թէ՛ սուգի օր է, թէ՛ աղօթքի եւ ուխտի, եւ թէ՛ ազգային միասնութեան ամրապնդումի, այն պայծառ գիտակցութեամբ, որ հայ ժողովուրդը մահուամբ մահը կոխելով, վերջին տասնամեակներին վերածնունդի ու ծաղկումի մի նոր դարաւերջան կերտեց իր մայր հողի վրայ, Արարատի վիշտերին, կեանք եւ լոյս եւ յոյս բաւխելով նաեւ աշխարհի նախապարհների վրայ ցրուած իր պանդուխտ զաւակներին:

Մեր Եկեղեցին ու մեր ժողովուրդը համայն, ու յատկապէս հայաստանցիները, մեծ Եղեռնի եօթանասուներորդ տարեկիցը ոգեկոչելու են խաղաղութեան ու ապահովութեան պայմաններում՝ ինքնահաստատ ազգային դիմաւորութեամբ, հայրենաւէ՛ն նոր նուանումներով, սեղծաբար աշխատանքի նոր լոյսերով, նոր երգերով ու նաեւ նոր յոյսերով դէպի առաւել պայծառ ու արդար մեր ապագան:

Մեր ազգի մեծ ողբերգութիւնը ոգեկոչելիս, հեռո՛ւ մեզանից թեմամբ մեր ուրիշ կամ մտածումը ծայրայեղ տարբերի: Մեր միակ հոգեկան մղումն է՝ աղօթել մեր երկու միլիոն զոհների հոգիների համար ու արդարութիւն հայցել, եւ մաղթել նաեւ, որ նման ողբերգութիւններ չկրկնուեն երբեք ոչ մի ազգութեան կեանքում: Մոռացութեան տակ անցեալի ողբերգութիւնները՝ պիտի նշանակէր տարանջատել, մթաւեղել մարդկութեան յիշողութիւնը, պիտի նշանակէր եղծել պատմութիւնը, պիտի նշանակէր խափանել նշանաւորութիւնը ու խեղդամահ անել արդարութեան ձայնը, պիտի նշանակէր նախապարհ հարթել ապագայ նոր աղէտների ու ցեղասպան ոճիրների:

